

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre . 8 korona. — Félévre . 4 korona.
Negyedévre . 2 korona 50 fill.
— Egyes példány ára 20 fillér. —

Bárvarth Gyula
felelős szerkesztő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Igmándy-utca 60. szám.

Kéziratot vissza nem adunk.
Nyílt-tér garmond sora 40 fill.

Társadalmi helyzetünk.

Társadalmi helyzetünk, bizony valami rózsásnak nem mondható. Ki ennek az oka? Bizony bátran felelhetünk rá hogy nagy részben jó magunk vagyunk okai ennek.

„Az elismerés már fél javulás“ mondja a példabeszéd, Most már ha ez elismert rossz helyzetünkön javítani nem sietünk; kétszeres bűnül róható fel mindnyájunknak.

Már többen kísérletet tettek, hogy e rothadt társadalmi állapotokon valamit javítsanak; de — sajnos, követők igen kevés akadt. Ennek oka egyrészt az, hogy az önzés fásultta tette már az emberek szívét — és az egymás iránti irigység, bosszú, gyűlölség kiölte szívékből a szeretetet, a mely pedig egyedül van hivatva összetartani a társadalmat és így közös erővel mielőbb orvosolva is lennének annak bajai . . .

Az emberek szívéből tehát kihalt

az egymás iránti szeretet. Vallástalanok vagyunk s nem követjük Jézus Krisztus parancsolatait.

Vannak ugyan, akik folyton prédikálják; de sajnos, igen kevés azoknak a száma, akik meghallgatják.

De hát honnan eredt s hogyan terjedt el ennyire az egymás iránti gyűlölködés s a vallástalanság, hogy rövid pár évtized után már mindenütt káros következményei észlelhetők? Nagy kérdés, melyre rövidesen megfelelni nem lehet.

Az emberi társadalmunk első tanítója-nevelője a család, a második az iskola, a harmadik az egyház.

A társadalmi jólétet tehát az említett három factor összehangzatos és együttes működése biztosítja és irányítja. Ezek mindegyike úgy tekintendő, mint egy-egy csavar a társadalom nagy gépezetében. Valamint a gépnél, ha egyetlen csavar kiesik, az egész gép megtagadja a szolgálatot: ép-úgy, ha a társadalom nagy gépezetében levő csavarok közül valamelyik nincs he-

lyén, azaz kötelességét nem teljesíti, a másik két factor működése is hiábavaló lesz. A bajt tehát megtaláltuk; de megtaláltuk azt is, hogy kik vannak hivatva e bajt orvosolni — illetve gyökeresen gyógyítani. Azt, hogy kik idézték elő itt e társadalmi bajt, ne fezzegessük, hisz azzal az ügynek úgy sem használnánk semmit.

Ha széttekintünk városunk társadalmán: sajnosan tapasztaljuk, hogy mindenütt kasztrendszerrel találkozunk.

Az intelligens néposztály nyakig begombolkózik és a középosztálybeli néppel csak szükségből áll szóba: ép úgy a közép-néposztály minden kabátos emberben csak ellenségét látja és nem szívesen találkozik vele még a templomban sem. Ime most már mindenki beláthatja, hogy a felnöttek vezetésére — ifjusági egyesületek alakítására kell figyelmüket fordítani azoknak, kiknek hivatásbeli kötelességük e türelhetlen társadalmi baj ellen küzdeni és terjedését minden lehető intézkedéssel megakadályozni, mert a tár-

Egy tehetséges asszony.

Írta: Pekár Gyula.

Párisi naplóból jegyzem ki a következőket:

. . . Ma reggel levél Mme d'Etioletól. Ez a fáradhatatlan szalonartató dáma csakugyan beváltja ígését, amit a tél elején minden hetén valami hírességet, vagy legalább is érdekes újdonságot mutat be irodalmi szalonjában. Nem más nyitotta meg a sort, mint maga Anatole France hitegyezett szerzetesi arczával és szuró, szinte ördögös szemével, utána jöttek egymás után: egy madagaszkari diplomata, egy valószínűs halálra ítélt nihilista, egy híres nápolyi médium, egy indiából érkezett buddhista koldus-herczeg, egy ausztráliai festő s Toru Tearo, japáni professzor . . . Mme d'Etiolenek egyáltalában már néhány kitűnő fogás sikerült, ami szalonját illeti, kéréltelentlenül erélyes ő. Tavaly ugyszólván halva haldokolva hozatta el magához a dicső, öreg Amboise Thomast, — ezidén már egyszer kölcsönkérte a „Mercure“-től a nehezen kapható és romantikusan csinos Pierre Louys-t

és az idény végére megígérte nekünk — d'Annunziót! D'Annunzio lesz szalonjának ezidei főszencziója, — nem tudom, hogy fogja elhozni, de annyit már eddig is kivisz merész ígéréssel, hogy sikeresen harcol a többi „szerdai“ szalonok ellen, s nem ereszt ki hivat a kezei közül . . . Nos diadallal írja, hogy szerdája ma ünnep lesz, egy „Valéry-ünnep.“

Valéry? Bevallom, pillanatra nem voltam a helyzet magaslátán. Ez a Páris csakugyan a világ közepe: az egész emberiség gondolatesatornái ide torkollanak össze, s mindegy nap annyi igazán érdekes, új egyéniség tűnik fel, hogy lehetetlen valamennyit számon tartani. Néha megijedek tőle, milyen szédítő gyorsasággal élnek és felednek itt az emberek. Egyik nagy benyomás örökké a másikat kergeti, és soha sincs idő arra, hogy e benyomások gyökeret verjenek és meggyőződésekké nőhesenek fel. Eredmény: az emlékező tehetség csodálatos gyöngülése, Páris csak tegnapi, legfeljebb tegnapielőtte emlékszik . . . Nagyszerű iskola a feltűnni vágyóknak, p. o. a mi hű gavallérjainknak, kikről, ha Pesten nagy garral nyilvánosan elköltének pár tizezer forintot, a hálás vá-

ros hónapokig beszél. Itt teljességgel lehetetlen feltűnni. A tizmillió maharadsára ki idejött mulatni, csak egy napig figyelt Páris, addig míg az első millióját felváltotta. Az egyedüli mód, hogy Páris háromnapnál tovább figyeljen az emberre, az, ha anarkistaképp revolvert emel a köztársaság elnökére.

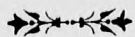
Valéry? Egyszere aztán a homlokomra ütöttem s magam is lelkes kíváncsisággal kiáltottam fel: Bravó Mme d'Etiole! Ez már derék, végre hát megláthatjuk ezt a rejtélyes géniális asszonyt!

Ki is ez Jehanne Valéry voltaképp? Hamar előkerestem a „Figaró“ egy minapi számát. Nem is egy, hanem négy kritikus írt egy cikkben egyszerre ennek az asszonynak a Georges Petit kistermében rendezett kiállításáról. Négy kritikus: egy festészeti, egy szobrászati, egy zenei és egy irodalmi kritikus. Nyilván megrhatha volna egy ember is ezt az ismertetést, de hát a lap ép tüntetni akart, s azért vett négy elsőrangú ítézt, hogy annál jobban dicsőítse azt a nőt, ki a „speczialismus“ e szűkkeblű korában akkora csodába menő „univerzális“ tehetséget árul el. Tényleg alig látott a világ

sadalmi békétlenség később minden rossznak szülőanyja lesz. *A baj most már azon stádiumban van, hogy ezt egy-két prédikációval, vagy pedig a hivatalos szobából dirigálni nem lehet.* Itt a vezetőségnek eddigi merev magatartásával fel kell hagyni és a néppel érintkezni — még pedig minél sürűbben — és bajaikat, panaszait meghallgatni és a mi a fő: jó tanácsokkal ellátni, hogy az a nép maga győződjék meg az ellenkezőről, a mi eddig hiedelme volt, a mit lelketlen, hamis próféták diktáltak nekik azért, hogy eszközül használhassák fel őket.

Itt azonban még tartozom egy kijelentéssel, melyet különösen figyelmébe ajánlok azoknak, kiktől társadalmi bajaink orvoslását várjuk. Ugyanis: a ki e rothadt társadalmi állapotok javítására — illetőleg megváltoztatására vállalkozik, ha: nem *őszinte igaz szeretettel és lelkesedéssel* fog hozzá, akkor minden kísérlete, igyekezete hajótörést fog szenvedni; mert a mi népünk eddigi sok keserű csalódásai után igen ovatos és könnyen fölismeri a *képmutatókat, Jezsuitákat* és bizony hamar otthagya a faképnél őket.

Ezen kijelentésnek azonban nem az a célja, hogy bárkit is a cselekvéstől elriasszon. Akikre e kötelesség teljesítése vár, ha *őszinte igaz szeretettel és lelkesedéssel* mennek a küzdelembe: *a győzelem biztos és hála, elismerés léssen osztályrészüik.*

még ilyen sajátos kiállítás. Madame Jehanne Valéry festő, szobrász, zeneszerző és író volt egyszerre, nemcsak hatalmas festménytárlatot és szoborkiállítást mutatott be, hanem a délután bizonyos óráiban egy elsőrangú hangversenyének vezetője meg egy ifjú zongoravirtóuz előadják zeneszerzeményeit. Regényeit ott árulták a kiállításon, s mindenki tudta, hogy a „Comédie” is felfedezvén őt, végre elfogadta előadásra egy régebben beadott Proverbe-jét . . . A világ elbámult. És a Figaro nagyon kiemelte, hogy itt nem valami kapkodó dilettánsról van szó aki mindenbe belekezd és semmiben sem viszi semmire, hanem egy kész nagy művészről, aki négy művészetbe fogott bele és mind a négyben „érthetetlen” magasra vitte. És nem utazott Madame Valéry senkit, ki volt az zárva, hogy udvarias művészek segíthettek volna neki: festményei, szobrai, muzsikája, irodalma [mind hasonlítottak egymáshoz, mind testvérek voltak ennek az asszonynak az új és teljesen egyéni ihletében. . . Festményeiről szólva Iriarte csodálattal említette új színei s hangulatai naiv erejét és kompozíciójának nőies merészességét, szobrai előtt maga Falguière mester levette a kala-

— **A választások eredményei megyénkben.** Vármegyénk egész területén az ellenzék győzött. Az eredmény a következő:

Kaposvárott: *Thaly* László függetlenségi.
Szigetváron: *Olay* Lajos „
Csurgón: *Báró Inkey* József „
Tabon: *Nessi* Pál „
Szilban: *Kacs Kovics* Géza „
Nagyatádon: *Chernel* Gyula „
Lengyelötöti: *Kapotsfy* Jenő „
Marczall: *Zboray* Miklós néppárti.

Választás előtt és után.

A múlt vasárnap délután 1 órakor érkezett *Keglevich* Gyula gróf a szabadalvüpart képviselőjelöltje kocsikon kíséretével Szigetvárra. Alighogy a fellobogózott kocsik a jelölttel megérkeztek, már a város végén, nem éppen barátságos fogadtatásban volt részük.

A nagyszámban egybegyűlt vőrákózó közönség egyszóval „*abcsug*” „le vele” kiáltásokkal és különféle megjegyzésekkel fogadta a kormányparti képviselőjelöltet és korteseit. Különösen az asszonyok és leányok szidalmazták őket. Több helyen fekete lobogót tartottak a gróf ur kocsija elé, az *Olay* Lajos iránt lelkesülők. Végre a kocsik a „*Korona*” szállodához értek, hol annak nagytermében szép számu közönség előtt tartotta meg beszédét a jelölt gróf.

A jelölt értekezleten rendezés nem történt, azonban az ülés után levonuló kormánypartiakat hatalmas *abcsuggal* fogadták ismét. A nép semmi szín alatt sem akart az utcáról eltávozni, hanem állt rendületlenül, *abcsugolva* *Keglevichet* és pártját — míg *Olay* Lajost hatalmasan éljenezte.

Ugyátszik, hogy *Hegyessy* János főszolgabíró, már unni kezdte a tüntetők lármaját és felszólította a népet, hogy csendben oszoljon szét. Sokan azt mondják, hogy

csak egyszer szólította fel távozásra a főbíró a tömeget, a helyett, hogy azt háromszor tette volna meg, mint ahogy ígérte volt. Azonban vannak olyanok is kik az ellenkezőjét állítják. Elég az hozzá, hogy *Hegyessy* főbíró kimondta az 1, 2, 3-mat s a kirendelt csendőrségnek szurony rohamot vezényelt. A csendőrség szuronysegezve rohant a védtelen tömegre, mely a futásban keresett menedéket. A rohanó tömegben többen elesetek. A csendőrség pedig addig üzte a lelkendezve rohanó népet, míg pár percz mulva megtisztogatta az utcákat a turbulens elemektől. A csendőrség szuronyrohamát mely a főbíró parancsára történt elkeseredve tárgyalta a polgárság.

A szétkergetett tömeg estére kelve azonban ismét összeverődött s az állomásnál várta a Pécsről érkező *Olay* Lajost, kit midőn a Perronra lépett, harsány éljenzéssel fogadott.

Olay Lajos a lelkes közönségtől kísérve, a közeli vasuti vendéglőbe vonult, hol csendesítette és békére intete hiveit, beszédet intézvén, hozzájuk, s arra kérte őket, hogy minden rendezavarástól ovakodjanak.

Az egybegyűlteket ezt meg is ígérték és hazafias lelkesítő dalokat énekeltek a vendéglőben, az éjji órákban csendben és rendezetlenül oszlottak szét.

Másnap megkezdte körutját a kerületben a szabadalvüpart jelöltje *Keglevich* Gyula gróf, kit a legtöbb helyen, mint Istvádban, Apátiban stb. nem is engedtek szóhoz jutni. Egyik napon Kis-Dobszánál és itt Szigetvárott is megdobálták a gróf urat és korteseit, kik forgópisztolyal voltak fölfegyverkezve s pár lövést is tettek támadóikra. Eltekintve az előfordult kudarczától és szívelyes fogadtatástól, a jelölt kortesei kérésére bevárta a választást és fel is lépett a választás napján.

Választáskor.

Elérkeztünk a választás napjához. Január 26-án reggelre megenyhült egy kissé és borus volt az idő, lassan, de nagy cso-

lyikre, de — egy agra tömörítene tehetségét, — mi lehetne belőle! Iriarte azt akarja, legyen festő, Falguière azt, legyen szobrász, Bruneau indulatosan követeli, őt a zenének, én pedig a magam részéről meg vagyok győződve, hogy ha nem szenteli magát kizárólag az írói pályának, korunk egyik legérdekesebb talentumát veszíti el benne . . . De hisz Mme Valéry ennyi művészet mellett még sokkal nagyobb lélektani probléma. Mi a titka ennek a sfinxnek, aki nyilván játszva teremt remekműveket s aztán női hütlenséggel játszva jagyja ott a művészeteket, — aki egészben véve megszégyeníti e beteg kor férfivilágát s „univerzális” tud lenni a művészetekben, mint egykor Humboldt univerzális volt a tudományokban. De hisz a művészetben még sokkal nehezebb univerzálisnak lenni, — majdnem lehetetlen. Irás és festészet még járja együtt, — de hát a szobrászat és zene? És mindonekfelett ez a négy együtt? Férfi alig volna képes ily ellentétek kibékítésére: a női lélek, fájdalom, még ismeretlen gazdagsága és simulékonysága kell ekkora végletek kiegyenlítéséhez. A messze jövő nőiben még egészen újjá születhetik a művészet . . . Most, hogy együtt látjuk műveit, mindannyian emlékszünk korábbi évek-

pot és kiírta, hogy felfogásában, „friss eredetiségében” egész új irányt lát, mely hivatva volna, az antik szobrászatot a modernnel kibékíteni. Zenedarabjait méltatva Bruneau bevallotta, hogy kár Madame Valérynek hangversenyében elforgácsolni tehetségét: drámai tehetségével írjon nagy operákat . . . Ami írói tevékenységét illeti, a közönség nagy csodálkozására nem más, mint maga Bourget vállalta magára regényeinek és költeményeinek az ismertetését. Minden udvariaskodást félretéve, lelkesen hasonlította őt Chateaubriandhoz, dicsérte meglepően eredeti invencióját s azt a nőiesen merész mesészővést, „amelyben az asszonyok nyilván felette állanak már a férfiaknak. . . Aztán szokott lélektani módszerével nemcsak összegezte ítéztársai véleményét, hanem ennek „a női rejtélynek” a mélyére igyekezett hatolni . . . „Ugyszólván egybenhangzóak mind a négyünk ítélete, „írta”, — mind a négyen látjuk a tehetséget látunk olyan kezdetet, ami más férfnál tisztességes végsikernek is beillenek, s álmétkodva kérjük: miért áll meg az egyes művészetekben mindig a legszebb reményekre jogosító ponton? Egyáltalában miért foglalkozott ennyi műfajjal? Hisz ha bárme-

portokban végre gyülemlt a kanizsai város rész végén a választópolgárok tömege, mely a két nemzeti színű selyem tricolor alá csoportosult.

Végre 9 órakor megindult az impozáns gyülekezet. Óriási nép ment zászlóerdők között hazafias dalokat zengve a Kossuth-térre. Valóban festői látvány volt ez, amint pelyhezve hullott a hó az áradatként hömpölygő és híven kitartó magyarokra.

A Kossuth-téren ölfá hasábok pattogó tüze várta a népet, mely községenként csoportosulva állta körül a melegítő máglyákat.

Végre Duchon Ödön választási elnök felállította a katonai kordonokat s kihirdette a választás megnyitását. Megkezdődött a szavazás, amely, hogy a legnagyobb rendben folyt le Duchon Ödön választási elnöknek ki a legnagyobb szigorúsággal örködött és teljesen pártatlanul igazságosan járt el köszönhető, de köszönhető a józan becsületes választóknak is kik igazán tisztességgel álltak meg helyüket.

A választás a késő esti órákban ért véget. Három jelöltre szavaztak: 1.) Olay Lajos függetlenségi 48-as párti, gróf Keglevich Gyula szabadelpvüparti és Klárik Ferenc szocziálistára, kik közül Olay Lajos került ki győztesen, még pedig 1804 szótöbbséggel, Keglevich és Klárikkal szemben. A valóság-nak híven meg kell jegyeznünk, hogy gróf Keglevich midőn már bukásának biztos tudatában volt, esti 6 órakor visszalépett.

Amint leszállt az est, kigyultak a fáklyák és a lámpások. A lelkes közönség Olay Lajos lakása elé vonulva ünnepelte szeretett képviselőjét. A fáklyás menet a tűzoltó zenekartól kísérvé innét a várba, majd a Zrínyi terere érkezett sokszor hatalmasan lebeczulgolta Keglevich főkorteséit, Dr. Kriszt Bélát és Hegyessyt s éltette Olayt. A mandatumot Duchon választási elnök remek szép haza-

fias beszéd keretében nyújtotta át a megválasztott képviselőnek Olaynak. Ki azt átvette és hálás szavakban mondott köszönetet választóinak. Ezután még Barla Szabó János pártelnök beszélt, miután a közönség a legnagyobb rendben oszlott szét. A képviselő és nagyszámu hívei pedig a vasúti vendéglőben rendezett bankettre vonultak le, melyen a társadalom minden tisztességes rétegéből összesen 150-en vettek részt.

Megható jelenet volt az, midőn az első fogás után belépett a terembe Jakab János molványi polgár (a járási függetlenségi 48-as párt elhü, derék zászlótartója) kezében egy óriási nagy babérkoszorúval melynek széles aranyrojtos nemzeti színű szallagján ez a felírás díszelgett:

„Szeretett országgyűlési képviselőnk Olay Lajosnak.”

„A szigetvári választókerület függ. 48-as Kossuth-párti választó polgárok. (1905. Jan. 26.)”

Dr. Szily Ádám ügyvéd emelkedett szó-lásra és szép beszédet intézve a képviselő-höz a polgárság nevében átnyújtotta a babér koszorút Olaynak, — ki meghatva mondott hálás köszönetet.

A banketten lelkes felköszöntőkben nem volt hiány. Az első Dr. Szabó István mondotta, melylyel leirhatatlan hatást ért el, magasrojtú beszéde végeztével szünni nem akaró éljenzés és tapsvihár közetkezett.

Igen sikerült felköszöntőket mondtak még Mandeville Frigyes, Dr. Ujházi Hugó. Később pedig Ferencz Dávid, Jakab János (molványi) Kovács János (poklosi polgár) mondtak felköszöntőket.

A kedélyes társaság vígan ünnepelte a győzelmet, éltette Kossuth Ferenczet, a függetlenségi pártot és annak buzgó tagját Olay Lajost. A cigány pedig szébbnél-szebb hazafias nótákat játszott. A társaság a kora-

reggeli órákban oszlott csak szét.

Igy végződött a szigetvári tiszta választás.

Mi pedig minden politikától eltekintve csupán a száraz tényt közölve, hírlapíró tisztünknek eleget tettünk — s íme híven beszámoltunk t. olvasóinknak a lefolyt dologról, most pedig azt kívánjuk, hogy legyen nyugalom és béke.

H I R E K.

— **Lemondás.** Dr. Kriszt Béla ur a következő levelet intézte hozzánk.

Tekintetes Bárvárth Gyula urnak
a „Délsomogy” szerkesztője

Szigetvár.

A „Délsomogy” legutóbbi számában olyan irányu cikk jelent meg, mely mig egyrészt az én politikai meggyőződésemmel ellentétben áll, addig másrészt a közönség létrejött megállapodással is ellentétbe helyezkedett.

Minthogy ezen cikk távollétemben és így megkérdésemmel nélkül jelent meg és így részemről azon bizalom, hogy meggyőződésemmel ellentétben álló közlemények megjelenni nem fognak, megszünt.

Van szerencsém értesíteni, hogy a lap kötelekéből ezennel kilépek és felkérem, hogy ezen elhatározásomat a lap holt napj számában az olvasó közönség tudomására adni sziveskedjék.

Tisztelettel

Dr. Kriszt Béla.

A fenti sorok után köszönetet mondva volt főszerkesztőnknek eddigi szives működéséért, van szerencsénk t. olvasóinkat értesíteni, hogy Dr. Kriszt Béla ur a lap kötelekéből megvált.

Bárvárth Gyula
felelős szerkesztő.

ben kiállított festményeire, szobraira, előadott zenedarabjaira és kiadott regényeire. Dicsértük is e művekért akkor, főleg, mert nagy reményekre jogosítottak, de aztán elhallgattunk. Miért? Azért, mert ő is elhallgatott. Hisz ismettem, itt a rejtély: ki ez a csodálatos asszony, aki érthetetlenül abba hagy mindent és épp a legszebb pillanatban?*

Ahogy este a Parc Menceaun átmentem, még egyszer kíváncsian gondoltam át mindezeket. A párisi irodalmi élet estélyeire az embernek olyan készüiten kell mennie, mint egy vizsgára, ha igazán élvezni akar. Nos, ritkán láttam oly lázas sokadalmat a Madame d'Etirole termeiben, mint ezuttal. Meg kell jegyeznem, hogy négy pompás terem volt ennek a szalonnak: mind a négy különböző szimbolikus jelentőséggel. Az elsőben, a tiszta Louis teremben fogadta a háziasszony a mindennapi szellemes írókat, növekvő tehetségeket, a második, tiszta fehér, oszlopos Empire teremben a már ismert, hivatalos nagyságokat, például az akadémi-kusokat üdvözölte, kiknek meddő halhatatlansága és pompázatos unalma illel ehhez a klasszikus hidegséghez. A harmadik olasz Renaissance-szalon becses képeivel a művészek otthona volt, — a negyedik indus „barlangban” állandóan rejtelmes méces égett, s ez volt a modern misztikusok temploma.

Tudom, jó időn át itt trónolt, a „Rozet Coix” modern főpapja, a szép Sar Peladan, — kíváncsi, nagyvilági hölgyeitől körülvéve itt tartotta kabbalista istentiszteletet. . . Mme d'Etirole suttogva az első termekben lelkesítette a fiatalokat. Mintha csak jelenbálon lett volna, szokása szerint ma is Mme de Sévignének volt öltözve. Színevesztett zöld selyemruhája széles habban omlott ki a karosszékből, halántékfürtei hosszán és klasztrikusán lógtak be arczába, a kezében egy valóságos Louis legyezőt tartott. Erősen ki velt festve s így este, villanyfényénél nem rézett ki többnek, mint — párisi szólásmód szerint egy „negyvenéves fiatal asszonynak”. Azt mondják, nappal ötven éves volt, — de hisz különben lényegtelen, mert sose látta senki. . . A régi francia szalondámát akarta ő megvalósítani, ez volt minden ambíciója. Persze nagyon megkellett alkudnia a mostani demokrata és bohém világgal. Sem a pohos bankárok, sem a fésületlen művészi nagyságok nem voltak nagyon festői jelenségek, — aztán meg ezek a bohémek sose éltek törvényesen rendezett szerelmi viszonyok közt, Mme d'Etirole azonban megbocsátott nekik: a szabad szerelme rendszerét fogadta el szalonjában, sőt annyira ment engedékenysé-
ben, hogy a művészeket és félhivatalosan elismert kedveseiket már nem egyszer mint „Monsieur”-t és „Madame”-ot vagyis, mint házastársakat jelentette be inasával, tisztán

az előkelő „stilus” kedvéért. Hány boldog, vagyis inkább boldogtalan házasságnak vette meg ez a berendezés az alapját! . . . A modern Mme de Svingnément felkelt és megszólított azzal az udvarias megdöbbenéssel, melylyel rendes szalonja kiváló csil-lagairól szokott beszélni:

— Nos mit szól ehhez a tüneményeszerű nőhöz? . . . Most már el van döntve: ő a „század legesodásabb tüneménye!”

Mme d'Etiolenak ez volt a szavajárása, mindig a szalon legutolsó újdonsága volt a „század legesodásabb tüneménye”.

— Rajta urak, menjenek — folytatá — találják ki ennek a szifinxnek a titkát! Most érdekes, most még senki se tudja . . .

— Hát igazán semmit sem tudni felőle? — kérdezem, — senki sem tudja, micsoda rejtélyes ihlet hozta létre a remekműveket?

— Senki mo nami, — mondom ő a század legesodásabb tüneménye!

— Cinos?

— Még kérdi? Mikor látott nálam csunya nőket? Az én szalonom esztétikai szalon, a Szép otthona . . . Menjen be és nézze meg!

Egy szépségilastrom akkor pattan le az arcáról, de ő nem vette észre. Én követtem a szinte bucsújárásra tóduló frakkos sereget a másik terembe.

(Folytatása következik).

— **Személyi hír.** *Olay* Lajos kerületünk országgyűlési képviselője f. hó 27-én a reggeli vonattal, Szigetvárról visszautazott a fővárosba.

— **A miniszterelnök a szigetváriakhoz.** Tisza István gróf miniszterelnököt a szigetvári választókerület szabadelvűpártja *Keglevich* Gyula gróf programbeszédének meghallgatása után lelkes táviratban üdvözölte, melyre a miniszterelnök ezt válaszolta:

„Nagy örömmel tölt el, hogy a szigetvári hazafias választó közönség oly lelkesedéssel csatlakozik pártunk bajnokának, gróf *Keglevich* Gyulának zászlaja alá.“

A fenti hírhez most már nem kommentár. (De nem ám. (szedőgyerek.)

— **Tüzevés.** Tudósítónk, jelenti, hogy Drávacok községben f. hó 25-én d. e. 9 óra tájban, eddig ismeretlen okból, de valószínű, hogy gyújtogatás következtében porrá égett *Papp* József oitani flakos pajtája, a benne lévő takarmánnyal együtt. A tűz átesapott a Bittó-féle uradalmi épületek közé is, hol egy istállóban a teteje hamvadt el mely épület biztosítva volt, — azonban a szegény *Papp* Józsefnek 1000 koronányi kára van, mert nem biztosított.

— **Halálozás.** Mint őszinte részvétellel értesülünk *Pohl* Mór diósi uradalmi főerdész, ki az egész vidéken köztisztületben részesült és állott, f. hó 27-én hosszas betegség után családja körében elhunyt.

— **Multság.** A szigetvári Jótékony Keresztény Nőegylet folyó évi február hó 4-én a Szigetvári Olvasó-Egylet helyiségeiben saját pénztára javára tombolával egybekötött zártkörű táncestélyt rendez. — Beléptidij személyenkint egy drb. tombola-jegygyel 1 kor. 20 fillér. Kezdeté este fél 9 órakor. — Felülfizetéseket és tombolatárgyakat köszönettel fogad a választmány.

— **Halálos esés.** Mint lapunknak jelentik, f. hó 18-án *Tóth* János darányi polgár a bürösi korezmában alaposan bepálinkázott kocsijáról a lovak közé esett. Az egyik ló s fejbe rugta s a kerék is keresztül ment a fején. A szerencsétlen berugott atyafi, súlyos sérüléseibe, még aznap behalt.

— **Oldalba rugott kortes.** Mint lapunknak írják, a múlt vasárnap gróf *Keglevich* Gyula szabadelvűpárti képviselőjelölt fogadtatásakor *Stefán* Gyula polgári iskolai tanító, kormánypárti bizalmi férfit turony *Biedermaun* Ottó nagybirtokos egyik lova alaposan oldalba rugta.

— **Sikosak a járdák.** Azt hisszük, hogy jó lenne, ha a rendőrség intézkedne, hogy a háztulajdonosok a házak előtti gyalogjárókat a reáfagyott hótól megtisztogatnák, mert némely helyen oly sikosak a gyalogjárók, hogy az ember csak testi épségének veszélyeztetésével járhat azokon.

— **Forradalom Oroszországban.** Oroszországban kiűtött a forradalom. Föltámadtak az elnyomott rabszolgák, föltámadtak a nyomorultak, kiket a kancsukaütések nevelnek, hogy maguknak emberi jogokat szerezzenek, ha kell ezrek élete, özvegyek siralma, árvák könnye árán.

Ugyanis már régebb idő óta folytak a tárgyalások a cárral az alkotmány megadására vonatkozólag. De a cár megtagadta ezt.

A nép fölvonult a cári palota elé. Még mindig békés szándékkal, hódoló fölirattal kezében és nem követelt, csak kért, csak

könyörgött.

A cár azonban elmenekült a palotából. A katonaság közbelépett. Több mint hétezer halott, ötezer sebesült hirdeti eddig, hogy a hó alatt is felvirul a szabadság virága. A nép vezére *Gapon* lelkes. Az utcákon toraszok emelkednek, teljes a forradalmi kép.

A szigetvári kir. járásbiróság ügybeosztása 1905. évre.

A). *Batta* Béla kir. járásbíró ügyköre:

1. Elnöki ügyek.
2. Anyakönyvi ügyek.
3. Egyezségi ügyek.
4. Sommás perek.
5. A Pv. lajstromból azon ügyek, melyek sem a hagyatéki, sem a végrehajtási ügyekhez nem tartoznak.

Felveszi a szóbeli kereseteket, egyezségi eljárásra vonatkozó kérelmeket, ügyvédek elleni panaszokat.

Melléje van beosztva *Öhlv* *ang* Károly kir. járásbirósági aljegyző.

B). *Molnár* Jenő kir. aljársbíró ügyköre:

1. Vétség és kihágási ügyek.
2. Bünvizsgálati ügyek.
3. Büntető ügyekre vonatkozó megkeresések.
4. Büntető vegyes ügyek.
5. Végrehajtási ügyek.

Felveszi a kir. járásbiróság hatáskörébe tartozó vétségek és kihágásokra vonatkozó szóbeli feljelentéseket, a kir. törvényszék hatáskörébe tartozó büncselekményekre vonatkozó bünvádi feljelentéseket úgy a végrehajtási kérelmeket.

Melléje van beosztva *Öhlv* *ang* Károly kir. járásbirósági aljegyző.

C). *Vásárhelyi* István kir. aljársbíró ügyköre:

1. Telekkönyvi ügyek.
2. Fizetési meghagyások.
3. Örökösödési ügyek.
4. Polgári vegyes ügyek, melyek hagyatéki ügyekre vonatkoznak.

Melléje van beosztva *Öhlv* *ang* Károly kir. járásbirósági aljegyző.

Panasz és törvéynapok.

I.

Szóbeli keresetek, kérelmek nyiltkozatok, feljelentések minden héten kedd és péntek d. e. 9—11 óráig vétetnek fel.

II.

Törvéynapul minden kedd és péntek jelentetik ki, mely napokon d. e. 9—11 óráig és ha e napok ünnep napra esnek a megelőző nap d. e. 9—11 óráig, a felek ügyük tárgyalása végett idézés nélkül megjelhetnek.

III.

Az irodák beosztása és kezelési ügyköre.

I. sz. jegyzői iroda.

Iroda kezelő *Karcher* József irnok.
Kezelési kör:
1. Anyakönyvi ügyek.
2. Polgári ügyekben érkezett megkeresések.

3. Sommás perek.
4. Végrehajtási ügyek.
5. Vegyes polgári ügyek.

Átveszi a postán érkező levél küldeményeket, kezeli a gyűjtő szekrényt.

II. sz. jegyzői iroda.

Iroda kezelő *Vadly* *István* irnok.
Kezelési kör.

1. Büntügyi megkeresések.
2. Vegyes büntető ügyek.
3. Vétség és kihágási ügyek.
4. Bünvizsgálati ügyek.
5. Elnöki ügyek.

III. sz. jegyzői iroda.

Iroda kezelő *Eckert* *Aladár* irnok.
Kezelési kör:

1. Örökösödési és hagyományi ügyek.
2. Rendes örökösödési ügyek.

Az irodák felek részére nyitva vannak: Ünnep és köznapokon d. e. 10—11-ig köznapokon d. u. 4—5-ig

Karcher József és *Vadly* *István* kezelők állandó helyettese: *Eckert* *Aladár* kezelő.

Eckert *Aladár* kezelő állandó helyettese: *Karcher* József és *Vadly* *István*.

IV. Telekkönyvi ügyszak.

Telekkönyvvezető *Krasznay* Géza.
Segédkezik mellette *Csendes* Géza irnok, s ezen felül végzi a telekkönyvi ügdarabok iktatását és kiadományozását, s kezeli a telekkönyvi irattárt.

A telekkönyvi hivatal (telekkönyvtár iroda és irattár) feleknek nyitva van:

Köznapon d. e. 10—12-ig, vasár és ünnepnapokon d. e. 9—11 óráig.

Tarka krónika.

Magyarázat.

Vendégeket várnak és nagy az aggodalom, mert Pali otthon van. Palika pedig szeret csintalankodni, lármás, néha túrhetetlen.

Általános meglepetésre azonban Palika pompásan viseli magát, Mindenkinék ajtót nyit, udvariasan bókol, elszedi a kalapokat, botokat, ernyőket. Mindenki el van ragadtatva.

A vendégség végén Palinak kijut a dícséretből és tortából.

— Mäskor is ilyen légy — biztatja a mama.

— Az nem lehet, — feleli Pali. — Mást is kell játszani.

— Játszani? Hát játszottál?

— Hogyne, — mondta Pali, — grófi komornyikot játszottam.

Furcsa atyafiság.

Idegen: Ugyan kedves barátom, miután már olyan ismerősök vagyunk, mondhatna nekem egy jó vendéglőt, ahol megebédelhethék. Talán a „Vörös ökörnél?”

Helybeli: Világért se; azt jól ismerem: az az apám.

Idegen: Hát talán a „Zöld számárnál?”

Helybeli: Jaj, dehogy, azt is igen jól ismerem: ez meg az apósom.

Idegen: No hát, akkor talán a „Kék kecskénél?”

Helybeli: Ott pláne nem, hisz az én vagyok. Hanem jerünk a „Kék kacsához” — azt meg én nem ismerem.

Szerkesztői üzenetek.

o. n. Helyben. Sajnálattalunkra későn érkezett. Jövő számunkban okvetlen közöljük. Üdv. Többeknek lapunk jövő számában válaszolunk.

Gabona-piacz.

Fuchs A. Fia gabona keresk. jelentése szerint Árak a legújabb jelzés szerint 100 kgr. ként értetődnek,

Szigetvár, 1905. január 27-én.

Buza	uj	—	K. 18	60	19	—
Rozs	"	"	"	14	14	50
Árpa	"	"	"	12	—	13
Zab	"	"	"	13	—	13
Tengeri	"	"	"	14	—	14
Bükköny	"	"	"	14	—	15
Bab	"	"	"	20	—	—

Minden külön értesítés helyett, alulírottak mélyen szomorodott szívvel hozzák köztudomásra:

POHL MÓR ur

diósi uradalmi főerdésznek f. hó 27-én este 6 órakor, élete 67-ik évében, hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát.

A boldogult hült tetemét f. hó 29-én délután a diósi közsírkerthben helyezik öröknyugalomra. Az engesztelő szentmise az elhunytért f. hó 30-án reggel a n.-ladi rom. kath. templomban fog a mindenhatónak bemutatni.

Aldás és béke hamvaira.

A gyászoló család.

Egészen ingyen!

Zománczozóit edényt nem kapunk sehol, de 6 főzölábost és 6 főzölábost különféle nagyságban 12 darabot 1 ft. 75 kr. ért en szállítanak. Ingyen csomagolás utánvétel mellett. A többi tárgyak feltűnti ársó árban.

KOHN gyári rakár Budapest, VI. Csengeri-u. 51.

Ne vegyen senki hangszeret mig

Reményi Mihály

műhangszerész es. és kir. szabadalom-tulajdonos, a Magyar Királyi Zene-Akadémia szállítója, 315 ábrával ellátott legújabb képes árjegyzékét át nem olvasta, mely ingyen és bérmentve küldetik

Budapestről, Király-utca 44/II.

Szőlővessző eladási hirdetés.

Mélt. báró Biedermann Rezső ur szentegáti uradalmához tartozó szentmártoni gazdaságában következő amerikai szőlő vesszők és ojtványok kaphatók:

Rip. portalis alanyra ojtott Olasz rizling sima zöldojtvány:

I. rendű válogatott igen erős ezrenként 100 K.
II. " valamivel vékonyabb " 50 "

Rupr. metallica alanyra ojtott Olasz rizling sima zöldojtás:

I. rendű válogatott igen erős ezrenként 100 K.
II. " valamivel vékonyabb " 50 "

Rip. portalis gyökeres vessző:

I. rendű 40 K.
II. " 20 "

Rupr. metallica gyökeres vessző:

I. rendű 40 K.
II. " 20 "

Rupr. monticola gyökeres vessző:

I. rendű 40 K.
II. " 20 "

Rip. portalis sima vessző I félmillió:

I. osztályú válogatva ojtásra alkalmas 20 K.
II. " 10 "

A vesszők minden betegségtől mentesek. Faj tisztaságokért felelősséget vállal az uradalom.

Bővebb felvilágosítással szolgál:

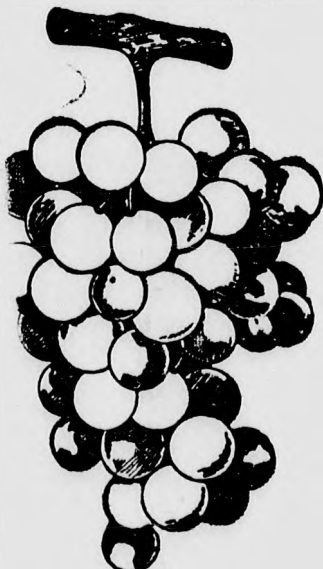
Valkó József

uradalmi kasznár

Posta, vasut és távirtda állomás
Almamellék.

„Milleniumtelep“ Nagyösz.

Legolcsóbb árak!

Legolcsóbb árak!

Szép és tartós szőlője

csak annak lesz, a ki ingyen kéri Magyarország legnagyobb szőlőiskolájának árjegyzékét, a mely szőlőiskola állami segélyvel és állami felügyelet mellett létesült.

Hirdetéseket

jutányos árért vesz fel
a kiadóhivatal.

PÉNZ

kölcsön ügyekben helyesen cselekszik, ha gyors, kinerítő és szakavatott felvilágosításért az „Országos Pénzügyi Értesítő“-höz fordul, melynek kiadóvállalata teljesen díjtalanul szolgál minden irányban tájékoztatással.

Ha valamely pénzügylet lebonyolítható szolid alapon, úgy azt az „Országos Pénzügyi Értesítő“ lebonyolítja rövidesen, kulánsan, minden előleges költség nélkül. Amely ügyet az „Országos Pénzügyi Értesítő“ elvállal, annak érdekében díjfelszámítás nélkül eljár s miután a legelőkelőbb és legnagyobb pénzintézetekkel áll összeköttetésben, nyilvánvalóan kedvezően intézi el a megbízásokat.

Az „Országos Pénzügyi Értesítő“ kiadóvállalata.

kölcsönt

folyósított kötelezvényekre (váltó felesleges) tetszésszerűen időtartamra, (5—25 évre) többnyire kezes nélkül, de ha mégis szükségeltetnék kezes, készséggel gondoskodunk azokról, minden díjfelszámítás nélkül. A tőke- és kamattörlesztés 1000 korona után havonta 7—9 korona. Ily irányu kölcsönt kaphatnak köztisztviselők

nevezetesen: állami, megyei és városi hivataltok, vasuti tisztviselők, katonatisztek, (főhadnagytól kezdve) bírák, tanárok, tanítók, bármily alkalmazásban volt nyugdíjasok, még pedig fizetés, — illetve nyugdíj előjegyzésre. Meglevő kölcsönök nagyobb összegre konvertáltak. =

Kimutatás,

ki mennyi kölcsönt igényelhet;	1300 kort.
1800 kor. törzsfizetés kaphat	3000 "
2000 " " "	4000 "
2200 " " "	5500 "
2400 " " "	6000 "
2600 " " "	6500 "
2800 " " "	7000—7500 "
3000 " " "	8500—9000 "
4000 " " "	10000—12000 "
5000 " " "	

A hitelintézet a megszabott törlesztési idő előtt a kölcsönt nem mondhatja föl, de a fölvevő bármikor visszafizetheti azt, minden további kötelezettség nélkül.

Kölcsön kapható katonai házassági óvadéokra, értékpapírokra, sorsjegyekre, vidéki takarékpénztári részvényekre és legalább négyéves életbiztosítási kötvényekre.

Váltókölcsönt

kaphat minden hitelképes egypén (pap, magánhivatalnok, kereskedő, iparos, gazdász stb.) 500 koronától kezdve, a legmagasabb összegig. Kezes nélkül váltó kölcsön nem engedélyezhető.

Jelzálog-kölcsön

nyerhető földbirtokra 5—75 évig terjedő törlesztési időre, 3 $\frac{1}{2}$ —4% kamattal mellett a becsértéknél 70—75%-ig. Városban lévő házakra csak 5—50 évi törlesztésre. Földbirtoknál beküldendő: telekkönyvi kivonat és kataszteri birtokiv, házaknál: telekkönyvi kivonat és házbérmutatás, jelzálog-kölcsönök II. és III. bekebelezésre is kaphatók. — Levélbeli megkeresésnél válaszbélyeg kéretik.

Pontos címünk:

ORSZÁGOS PÉNZÜGYI ÉRTESSÍTŐ

kiadóhivatala

Budapest, VII., Alsóerdősor 36.

Ujdonságok
a farsangi idényre!
Dús választék mindennemű
kész női fehérneműek
és asztalneműekben.

Fehérneműek valamint teljes
kelengyék minden kivitelben
készen megrendelhetők.

Pontos kiszolgálás! Olcsó árak!

Deutsch Dávid fia
divatáruházában
SZIGETVÁROTT
(Takarékpénztár épületben.)

Szőlővessző eladása.

200.000 darab dus gyökeres vessző
sző fajok, u. m.: Portalis, Monticola
gyökeres, ára 1000 darabonként 30 kor.

Kapható

Gergies Mártonnál
Pécs, Rókus-utca 9. sz. alatt.

A leghiresebb kötőgépek
házi és ipari célra
I. styriai kötőgépgyár
magyar képviselete
Budapest VII. Erzsébet-körút 23.
részletfizetésre is kapható.
Árjegyzék ingyen és bérmentve.
Varrógépek és kerékpárok raktára.
Fogl József Lajos.

Zongora

Schnabel-féle bécsi gyártmány
jó karban lévő, jutányos áron
eladó. Bővebbet
Kozáry Edénél.

Üzlet átvétel!

Van szerencsém értesíteni a t. közönséget
miként a régi jóhírnevű Rechnitzer Sándor-féle

rőfös áru üzletet

átvettem

és azt uri és női divatáru üzletté rendeztem be.
Főtörekvésem a n. é. közönség igényeit min-
den tekintetben kielégíteni.

Szives pártfogást kérve maradtam tisztelettel

Rechnitzer Sándor **utóda.**

Alapított 1872.

Felhívás!

Alapított 1872.

A szigetvári segély-egylet szövetkezettől.

Van szerencsénk a n. é. közönség szives tudomására hozni, miszerint a

33-IK ÉVTÁRSULAT ALAKULÁSA

ezébjából, részvények már is jegyezhetők, és pedig mátol kezdve minden nap a
segély-egylet helyiségében egész 1903. márczius hó végéig későbbi jegyzésekért
késedelmi kamat nem lesz felszámítva.

Uj évtársulatra a befizetések ezentul január hó 1-én kezdődnek.

Jegyezni lehet: Barcsón Pajtás Fülöp. Sellyén Szavorits Nándor uraknál.

Az évtársulat öt évre alakul és minden egy koronás részvény után kezesség
melletti kötvényre 260 koronáig kölcsön felvehető.

*A vidéken lakó egyesületi tagoknak teljesítendő költségmentes befizetések ezéj-
ből a m. kir. postatakarék pénztárnál nyitott CHEK-számlánk befizetési lapjait
kivánatra megküldjük.*

Kelt a szigetvári segély-egylet szövetkezet 1904. évi november 28-án tartott igazgatósági üléséből:

Oscsodál Gusztáv,
helyettes igazgató.

Rechnitzer Sándor,
vezérigazgató.